

מ"ת 35486/12/13 - מדינת ישראל נגד משה בית עדה, ליאור בליסה, ליאור עבאדה, אדם יצחק, קובי דגן

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 ינואר 2014

מ"ת 35486-12-13

בפני כב' השופט הבכיר צבי גורפינקל

המבקשת מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד גלבר

נגד

המשיבים

1. משה בית עדה
- ע"י ב"כ עו"ד ירום הלוי
2. ליאור בליסה
- ע"י ב"כ עו"ד תמיר סנאנס
3. ליאור עבאדה
- ע"י ב"כ עו"ד ירון גיגי וגיא פרידמן
4. אדם יצחק
- ע"י ב"כ עו"ד שי נודל
5. קובי דגן
- ע"י ב"כ עו"ד שחר חצרוני

החלטה

המשיבים 2, 3, 5 התגוררו באותו בנין בר"ג.

המשיב 5 התגורר בקומה הרביעית, משיב 2 בקומה שישית ומשיב 3 בקומת הגג.

בתאריך 6.5.06 נגנב מבית במושב אקדח, וביום 11.3.13 נתפס האקדח כשבתוכו מחסנית עם 7 כדורים, בארון גז הצמוד לדירתו של המשיב 5 בקומה הרביעית בבנין. אין חולק כי האקדח תקין, ועונה על הגדרת "נשק".

המשיבים 2, 3, 5 נעצרו בחשד להחזקת האקדח, אך שוחררו כעבור יומיים מחוסר ראיות.

לימים נתפסו קלטות של מצלמות האבטחה בקומות השונות של בנין המגורים, ובתום פיענוח הקלטות, נעצרו שוב חמשת המשיבים, והוגש נגדם כתב אישום המייחס להם עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סע' 499 (א) (1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, נשיאת נשק ותחמושת בצוותא לפי סע' 144 (ב) רישא, וכן סע' 144 (ב) סייפא בצירוף סע' (1) (ג) (1) ובתוספת סע' 29 (ב) לחוק העונשין.

כמו כן יוחסה להם עבירה של החזקת נשק בצוותא לפי סע' 144 (א) רישא וסע' 144 (א) (1) סייפא וסע' (1) (ג) (1) ובתוספת סע' 29 (ב) לחוק העונשין.

עוד יוחסו להם עבירות של נסיון לחבלה בכוונה מחמירה בצוותא לפי סע' 329 (א) (2) לחוק העונשין, ושיבוש מהלכי

חקירה בצוותא לפי סעי' 244 בצירוף סעי' 29(ב) לחוק העונשין.

בכתב האישום נטען כי בחודש אוקטובר 2013 נתגלע סכסוך בין המשיבים ועמיר מולנר לבין אלמוני שזהותו אינה ידועה, והמשיבים קשרו קשר להחזקה ולנשיאת אקדח, שנגנב כאמור קודם לכן.

על פי הקשר סוכם כי המשיב 1 יביא את האקדח לבנין המגורים, ויפגע באמצעותו באותו אלמוני.

כתב האישום מבוסס על קלטות של מצלמות האבטחה בבנין, כפי שיפורט בהמשך, והתביעה טוענת כי כאשר הבינו המשיבים כי יעד הפגיעה לא יגיע לבנין המגורים, הם הסתירו את האקדח כשהוא טעון במחסנית מלאת כדורים בתוך ארון הגז הצמוד לדירתו של המשיב 5.

כאמור ביום 3.11.13 בבוקר, נתפס האקדח בחיפוש שבוצע ע"י המשטרה, נתפסו מצלמות האבטחה ובשעות הערב באותו יום, עזב עמיר מולנר את הארץ ולא שב מאז.

במהלך החיפוש המשטרתי בבנין, נמצא כי בקומה הרביעית נותקה מצלמת אבטחה אחת ועל השניה הודבק נייר דבק כאשר לדברי שכנה שמתגוררת באותה קומה, שבועיים קודם לכן המשיב 5 יחד עם המשיב 2 הדביקו נייר דבק על המצלמה.

כאמור הראיה המרכזית בתיק היא קלטות ממצלמות האבטחה של הבנין.

מהסרטונים שהופקו מהמצלמות, עולה כי ביום 25.9.13 בשעות הצהריים, ניגש משיב 5 לארונות ליד הכניסה לדירתו, והתעסק בהם, ניגש לארון תקשורת הממוקם מול דלת דירתו, פותח וסוגר את הדלתות, ונראה מחפש אחר דבר מה כשהוא מחזיק בידו פלאפון סלולרי דלוק.

הצילומים הרלבנטיים לתיק הינם מיום 7.10.13 מהשעה 13.28 עד השעה 22.26.

בתאריך זה רואים את המשיבים 1 ו-3 רוכבים על קטנוע לבן השייך למשיב 5 כשהם מגיעים לחניון בשעה 13.28, המשיב 1 יורד מהאופנוע והמשיב 3 נוסע לתוך החניון ומתרחק מטווח המצלמה. השניים זוהו על פי בגדיהם, כאשר בתמונות מאוחרות יותר הם נראים עם אותם בגדים בפנים גלויות, ואין חולק כי מדובר במשיבים אלה.

המשיב 1 נראה הולך בתוך החניון כאשר הוא מחזיק בידו הימנית אקדח, ועל ידו כפפות שחורות.

בשלב זה לא ידוע איזה סוג אקדח החזיק המשיב 1, אם מדובר באקדח אמיתי או אקדח דמה, והמחלוקת בהמשך תהיה האם אקדח זה הוא זה שנתפס ע"י המשטרה ביום 3.11.13.

מאוחר יותר בשעה 13.28 רואים את עמיר מולנר יחד עם משיב 2 וכן שני מאבטחים מגיעים ללובי הבנין, והולכים לכיוון המעלית כאשר מולנר מחזיק בידו שכפ"צ. במצלמה אחרת רואים את משיב 3 חוזר על הקטנוע לכיוון היציאה מהחניון, ולצידו הולך המשיב 1.

במצלמה אחרת רואים את שני המאבטחים שליוו את מולנר יוצאים מהמעלית בלובי לכיוון הכניסה לבנין.

במקביל נראים המשיבים 1 ו- 3 יוצאים מהמעלית בלובי לכיוון היציאה מהבנין.

המשיב 3 מחזיק קסדה שחורה וסוודר תלוי על כתפו והמשיב 1 נראה עם כפפות שחורות על ידיו.

בהמשך נראים המשיבים 1, 3 ו- 4 נכנסים מהלובי למעלית, כעבור מספר דקות נראה מולנר יוצא לבדו מהמעלית לכיוון היציאה מהבנין, ללא השכפ"צ.

כעבור 10 דקות, נראה המשיב 4 על גבי קטנוע שחור כשהוא מגיע לחניון.

כעבור 50 דקות, בשעה 14.38, נראה המשיב 2 מציץ מתוך המעלית בלובי הכניסה לבנין וסוקר את הלובי, אחריו יוצאים המשיבים 3 ו- 1, וממתינים בחדר המדרגות הסמוך ללובי, שם מצטרף אליהם המשיב 4.

הם מסתכלים לכיוון הכניסה לבנין. המשיב 3 מתקדם לכיוון הכניסה, תופס עציץ מהלובי, ואחריו הולכים המשיבים 2, 1, כאשר המשיב 1 מחזיק את האקדח בידו, ואחריהם מגיע המשיב 4.

בהמשך רואים את המשיב 3 יוצא מהבנין עם עציץ מהלובי, אחריו הולך המשיב 1 כשהאקדח בידו, הוא מכניס את האקדח לכיסו, המשיב 2 נמצא לצידו, ואחריהם מגיע המשיב 4 שמניח את הטלפון שלו בצד. כעבור 3 דקות, נראה המשיב 1 חוזר לכיוון המעלית, כשראשו מכוסה בקפוצ'ון, יחד עם המשיב 3, ואז יוצאים מהמעלית המשיב 5 ועוד שניים, כולם מדברים ביניהם, המשיב 2 מצטרף אליהם מכיוון הכניסה, ולאחר מכן המשיב 4 מגיע מכיוון הלובי, לוקח את הטלפון שהניח בעציץ וכולם יחד נכנסים למעלית.

כעבור 7 דקות מגיע המשיב 5 ללובי של הקומה הרביעית ונכנס לדירתו, לאחר מכן יוצא מהדירה עם קסדה של קטנוע ומעיל.

כעבור 30 דקות בשעה 15.19, נראים משיב 1 שעל ראשו קסדה שחורה, על ידיו כפפות וידו הימנית בתוך הכיס, ומשיב 4 הולכים בחניון, ואח"כ נראים חוזרים בנסיעה על קטנוע שחור.

כעבור 30 דקות נוספות, נראה אדם מגיע על קטנוע לחניון, ומתחבק עם המשיב 3 ושניהם הולכים לתוך החניון ונכנסים לבנין.

כעבור 15 דקות נוספות בשעה 16.14 נראים המשיבים 1 ו- 4 חוזרים לחניון על קטנוע שחור ונכנסים לבנין.

כעבור 3 שעות, בשעה 19.02 נראה מולנר ועוד אחד ושני מאבטחים נכנסים למעלית בלובי הבנין, כעבור 2 דקות שני המאבטחים יוצאים, ומולנר והאדם הנוסף יוצאים כעבור 20 דקות מהמעלית בלובי לכיוון היציאה מהבנין.

כעבור שעה בשעה 20.20, יוצא המשיב 1 מהמעלית בלובי כשראשו מכוסה בקפוצ'ון ועל ידיו כפפות שחורות, חוצה את הלובי לכיוון היציאה מהבנין, יוצא מהבנין וחוזר שוב ללובי ולמעליות, מסתובב ומסתכל החוצה, מכסה את פניו עם הקפוצ'ון והולך למעלית.

כעבור שעותיים, בשעה 22.16, יוצאים המשיבים 1 ו- 3 מהמעלית ללובי הכניסה לבנין, וידו הימנית של המשיב 3 מכוסה בכפפה, והוא מחזיק אותה בתוך כיס מכנסיו. המשיבים 1 ו- 3 נראים סוקרים את הלובי, המשיב 3 עדיין עם ידו בכיס, יוצאים מהבנין, וחוזרים כאשר המשיב 1 מחזיק בידיו מדבקה צהובה, המשיב 3 מסתכל לכיוון הכניסה לבנין, מביט

במצלמה והמשיב 1 שולח ידו בשעה 22.22 מכסה עדשת המצלמה עם המדבקה.

במצלמה אחרת נראה המשיב 3 מחזיק מדבקה צהובה, יוצא מטווח המצלמה ולאחר מכן ניגש המשיב 1 עם המדבקה מתחת למצלמה ובשעה 22.23 מכסה אותה.

כעבור דקה, נראה המשיב 3 בודק את הלובי, מסתכל על המצלמה שם כשידו הימנית עם הכפפה בתוך הכיס, משיבים 1, 3 נכנסים מתחת למצלמה, ידיים נשלכות אל המצלמה ובשעה 22.24 מכסות אותה.

במצלמה אחרת נראה המשיב 1 כשהוא מגיע למצלמות האבטחה, מטפס כך שפניו מול המצלמה, מתעסק איתה ולאחר מכן מטשטשת התמונה עד שבשעה 22.26 מופסקת ההקלטה לחלוטין.

המשיבים לא נתנו הסברים המניחים את הדעת לתמונות שצולמו והוצגו בפניהם, המשיב 1 שומר על זכות השתיקה, המשיב 2 מסתפק בהכחשת כל קשר לאקדח, המשיבים 3 ו-4 שותקים והמשיב 5 מכחיש קשר לאקדח שנתפס.

התביעה טוענת כי הסרטונים שבקלטות מצביעים על קשירת קשר מובהקת לנשיאת האקדח, ולנסיון לעשות בו שימוש ע"מ לפגוע באדם אחר.

הסנגורים מצידם טוענים כי לא הוכח כלל מה מהות החפץ שנראה מוחזק בידי המשיב 1 ביום 7.10.13, לא ידוע אם מדובר באקדח אמיתי או אקדח צעצוע, ולאור פרק הזמן של כחודש בין יום הצילומים ב- 7.10.13 עד לתפיסת האקדח ב- 3.11.13, לא הוכח כי האקדח שנתפס ב- 3.11.13 הוא אותו חפץ שנראה ביום 7.10.13, מה עוד שהאקדח שנתפס ב- 3.11.13 נתפס ברשות הרבים ולא בחזקתו של אחד מהמשיבים.

כמו כן נטען כי העובדה היא שהמשיבים נעצרו ב- 3.11.13 אולם שוחררו מיד מחוסר ראיות, כאשר הקלטות ממצלמות האבטחה היו כבר בידי המשטרה, אם כי טרם פוענחו. לפיכך, אין מקום לעוצרם בשנית.

ייאמר מיד כי אין קשר בין שחרורם של המשיבים לאחר שנעצרו ביום 3.11.13 לבין מעצרם המחודש.

ברור שתפיסת האקדח ביום 3.11.13 בבנין בו מתגוררים המשיבים 2, 3, 5 חייב את חקירתם בחשד להחזקת האקדח, אולם הימצאות האקדח כשלעצמה איננה מהווה ראיה מספקת אם אין ראיות נוספות התומכות בהחזקת האקדח ע"י המשיבים.

לעומת זאת, לאחר פיענוח הצילומים מיום 7.10.13, ניתן היה לקשור את האקדח מיום 3.11.13 לאקדח שנראה ביום 7.10.13, לכן מוצדק היה לעצור שוב את המשיבים לצורך חקירתם.

ניתן לקבוע מצפייה בסרטונים כי מסכת הארועים מצביעה בעליל על קשר פלילי שנרקם בין כל המשיבים, להחזקת האקדח ולנשיאתו.

נכון הדבר שאלמלא נתפס נשק לאחר מכן, לא ניתן היה לייחס למשיבים עבירת נשק, שכן האקדח מיום 7.10.13 לא

נתפס בזמן אמת, מהותו לא ידועה, וכל עוד לא הוכח כי מדובר בכלי שבכוחו להמית אדם, לא ניתן לבסס אשמה של החזקת נשק או נשיאתו.

הראיות מצביעות שאין לקבל את טענת הסנגורים שאין כל קשר בין הארועים מ- 7.10.13 לבין תפיסת האקדח ב- 3.11.13.

לאור פרק הזמן הארוך יחסית שחלף בין ארועי 7.10.13 לתפיסת האקדח ב- 3.11.13, לא ניתן ליחס את האקדח שנתפס למשיבים מכח חזקה תכופה, אולם הימצאות האקדח בצמוד למקום מגוריו של המשיב 5 כאשר כל הארועים מ- 7.10.13 מצביעים על הימצאותם יחדיו של כל המשיבים יחד עם אנשים נוספים כאשר הם מתנהגים בהתנהגות מפלילה, כל אלה מעבירים את הנטל אל המשיבים להסביר את פשר התנהגותם כפי שנצפית לאורך 9 שעות ביום 7.10.13.

האירועים וההתנהגות המצולמים אינם יכולים להתיישב עם התנהלות תמימה, ומחייבים כאמור הסבר להתנהגות המחשידה.

נטען בעקבות בש"פ 1674/08 ובש"פ 1800/08 כי כאשר נמצא בבית המשפט שמארג הראיות הנסיבתיות מתיישב באופן מתקבל על הדעת גם עם תרחיש תמים, יש לזכות את הנאשם, ולעיתים על בית המשפט להידרש מיוזמתו לשאלה אם קיים תרחיש המספק הסבר תמים למסכת הראיות הנסיבתיות.

עוד נקבע כי על בית המשפט לבחון מיוזמתו האם לאותה מסכת ראיתית קיים הסבר העשוי להתיישב עם חפותו של הנאשם אף אם הוא עצמו לא הציע הסבר כאמור, ובלבד שאין מדובר באפשרות דמיונית ובלתי סבירה.

הדברים ברורים וידועים וככל שהדבר מתייחס לעבירה שיוחסה למשיבים בכתב האישום שעניינה נסיון לחבלה בכוונה מחמירה, אין אכן ראיה חותכת לכך שהתנהלות המשיבים מצביעה בהכרח רק על נסיון לפגוע באדם אחר באמצעות האקדח. בהעדר ראיות נוספות לסרטי האבטחה, כגון צילומים מחוץ לבנין המצביעות על אדם המתקרב לבנין ונמלט משם, או ראיות כמו האזנות סתר המצביעות על קשירת קשר מוקדמת לפגוע באדם, לא ניתן להסיק אך ורק ע"ס סרטי האבטחה מיום 7.10.13 כי מדובר בהתנהלות שכוונתה אך ורק מיועדת לפגוע באדם אחר באמצעות האקדח.

כאן יכולים להיות הסברים שונים ומשונים להתנהלות זו, אולם ההתנהלות אינה מובילה בהכרח למסקנה אחת ויחידה של נסיון לחבלה. לפיכך, לא ניתן לקבוע כי יש בשלב זה ראיות מספיקות לצורך הרשעת המשיבים בעבירה של נסיון לחבלה בכוונה מחמירה.

שונה המצב כאשר מדובר בעבירות של נשיאת נשק והחזקתו.

נכון הדבר שלכאורה מדובר בארועים שונים של התנהלות המשיבים ביום 7.10.13 מצד אחד, ותפיסת האקדח ע"י המשטרה ביום 3.11.13, מצד שני, ולכאורה אין קשר בין שני הארועים, אולם דווקא ההתנהלות של חסימת מצלמות האבטחה בסיומו של יום ה- 7.10.13, ע"י הדבקת סרטי הדבקה על עדשת המצלמה או "טיפול" במצלמות כאשר מדובר דווקא במקומות הרלבנטיים שהם קומה רביעית מצד אחד והלובי מצד שני, כל אלה יוצרים את הקשר בין ההתנהלות הנחזית מפלילה כאשר בסיומו של היום משתיקים ומכבים את מצלמות האבטחה, לבין תפיסת האקדח

כחודש לאחר מכן בארון הצמוד לדירתו של משיב 5 בבנין.

נכון שבית המשפט אמור לבדוק מיוזמתו אפשרות של הסבר תמים אחר של ההתנהגות, ואכן כך נעשה במקרה זה בענין העבירה של נסיון לחבלה בכוונה מחמירה, אולם בית המשפט אינו צריך לצאת מגדרו ולהציג תרחיש דמיוניים לאפשרות אחרת של החזקת האקדח, כאשר המשיבים עצמם אינם מספקים הסברים כאלה. קיימים מקרים בהם בית המשפט מיוזמתו יכול להעלות השערות, מדוע נאשם או חשוד נמנע מלדבר בחקירה, כגון אדם המואשם בעבירת מין ונמנע מלספר על רומן שקיים עקב חששו מבני משפחתו או מסביבתו הקרובה.

כאן, אין כל מקום שבית המשפט יחפש הסברים כסומא באפלה, כאשר המשיבים עצמם אינם טורחים ומנסים להסביר את התנהגותם המוזרה והמפלילה באותו יום. הצילומים מיום 7.10.13 מצביעים על קשירת קשר מובהקת בין כל המשיבים יחד עם אנשים נוספים, להחזקת אקדח ונשיאתו, סביר להניח שאין מדובר בהחזקה ונשיאה לצרכים תמימים אלא לצורך ביצוע פעילות עבריינית, אולם אופי הפעילות לא ניתן להוכחה רק באמצעות הצילומים, לכן לעבירה של נסיון לחבלה אין ראיות, אולם לעבירה של החזקת נשק ונשיאתו יש גם יש ראיות שיש בכוחן להביא להרשעת המשיבים בעבירות אלה שיוחסו להם בכתב האישום.

לאור העובדה שהמשיבים עמדו על הסיכון שבצילומם במצלמות האבטחה וחסמו את הצילומים ניתן לראות בכך קשר בין ארועי יום 7.10.13 לבין תפיסת האקדח בצמוד לדירת המשיב 5 ביום 3.11.13, וניתן לקבוע ברמת וודאות גבוהה למדי כי האקדח שנתפס ביום 3.11.13 הוא זה שנראה על המשיבים ביום 7.10.13.

לפיכך בשלב זה של הדיון אני קובע כי קיימות ראיות לכאורה המסבכות את המשיבים בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, נשיאת נשק ותחמושת, החזקת נשק ושיבוש מהלכי חקירה.

לאחר שקבעתי כי קיימות ראיות לכאורה כנגד המשיבים, יש לקבוע האם קמה עילת מעצר.

לא יכול להיות ספק כי כאשר מדובר בהחזקת ונשיאת נשק, מדובר בעבירת בטחון היוצרת עילת מעצר סטטוטורית מכח חזקת מסוכנות על פי החוק, ועל כן קמה עילת מעצר. לאור העובדה שהמצלמות חובלו קיים גם חשש לשיבוש הליכי משפט, אולם העיקר הוא כי קיים יסוד סביר לחשש שהמשיבים יסכנו בטחונו של אדם אחר, ואת בטחונו של הציבור.

החזקת האקדח ע"י המשיבים נועדה בעליל לצורך שימוש באקדח לביצוע מעשים פליליים.

הארועים שבהם אחת לתקופה קצרה מתרחשים מעשים של פיצוץ מטעני חבלה וירי ברחובות הערים, חדלו לצערינו להיות נדירים, ולא אחת נפגעים עוברי אורח תמימים מסכסוך בין עבריינים שאינם חוששים עוד לנהל את קרבותיהם ברחובות הערים, מבלי להתייחס כלל לסיכון של פגיעה באזרחים תמימים.

במקרה זה קמה עילת מעצר, וחובת בית המשפט לבדוק האם ניתן להשיג את מטרת המעצר גם בחלופה שפגיעתה בחרותו של הנאשם חמורה פחות.

כאשר מדובר בהחזקת נשק, הסיכון הנשקף לשלום הציבור כה גדול, עד שלא ניתן להשיג את מטרת המעצר בחלופה שפגיעתה קטנה יותר.

יש גם לשקול את השיקול של אמון הציבור בבתי המשפט.

כאשר משחררים עבריינים אלימים שקיים בהם פוטנציאל של סיכון לשלום הציבור, יש בכך משום פגיעה באימון הציבור במערכת המשפט, כאשר הרושם הנוצר הוא כי לא ניתנת הגנה מספקת לציבור מפני אלה המסכנים אותו.

בבש"פ 2083/09 **עמיר מולנר נ' מ.י.** התרחשו ארועים דומים למדי לזה שנדון היום. גם שם היה מדובר בעשרה אנשים שהאשמו בהחזקת נשק, והראיות היו סרט של מצלמת אבטחה.

העורר שם לא נראה נוטל חלק אקטיבי בהסלקת האקדח, לא נצפה משוחח עם זה שהביא את האקדח, עזב את המקום כעבור דקות ספורות בלבד, ולמרות זאת נקבע כי אין דרך שבעולם בראיית התמונה במכלולה, שלא להבין לכאורה כמסקנה הגיונית מתבקשת כי הנאשמים והעורר בכללם, אינם אורחים שהזדמנו לסעודה בלבד והיתה לפניהם מטלה שכולם שותפים לה בצורה זו או אחרת. הצפייה בסרט האבטחה שם, חושפת אנשים פעילים.

נקבע כי התכנסותם של האנשים והעורר בתוכם כי בה פוטנציאל לקביעה כי היתה ידיעה בהסכמה להחזקת האקדח, ובהיעדר הסבר סביר לארועים הנראים בסרט האבטחה, נקבע כי יש ראיות להרשעת העורר בהחזקת האקדח.

עוד נקבע כי כלל הנאשמים שם היו שותפים לנעשה על פי התנהלותם הנצפית, ואין להפריד ביניהם כאילו פעלו איש איש כסוכן עצמאי.

באשר לאפשרות לשחרור לחלופת מעצר, נקבע כי המסוכנות היא כזו שלא ניתן לשחרר את העורר, הוא נעצר עד תום ההליכים.

הפסיקה בעבירות נשק ידועה, ודי להזכיר את בבש"פ 5086/12 **מ.י. נ' רותם הורוביץ**, שם נקבע כי עבירת הנשק מקימה חזקת מסוכנות סטטוטורית הנשללת רק במקרים חריגים שנסיונותיהם החריגות תצדקנה שחרור נאשם לחלופת מעצר, ובנשיאת אקדח הטעון עם 8 כדורים יש בכך להצביע על כוונה לעשות שימוש באקדח הטעון בטווח המידי, דבר זה מצביע על מסוכנות ועל כן התקבל ערר המדינה והמשיב שם, ששוחרר בבית המשפט המחוזי לחלופת מעצר, נעצר עד תום ההליכים במשפטו.

כמו כן ראה בבש"פ 3601/07 **רמי אביטן נ' מ.י.**, ובש"פ 1119/07 **מ.י. נ' אריש** בקשר למסוכנות הטבועה בעבירות נשק שמחייבת מעצר עד תום ההליכים.

וכן בבש"פ 3757/11 **פלוני נ' מ.י.**, שם נקבע כי רק במקרים חריגים ניתן יהיה לשלול את חזקת המסוכנות שקמה בעבירות אלה.

במקרה שלפנינו אין מדובר במקרה חריג השולל את חזקת המסוכנות, אדרבא; ריבוי המשתתפים בקשר וההתעסקות סביב האקדח תוך עירוב מעגלים נוספים של מעורבים, מצביעים על מסוכנות לשלום הציבור, שלא ניתן לשלול אותה באמצעות חלופת מעצר כלשהי, על כן, מאחר שקבעתי כי קיימות ראיות לכאורה ומאחר שמדובר בעבירת נשק שלבד

מהמסוכנות הקבועה בחוק, טומנת בחובה מסוכנות לשלום הציבור, הרי לא ניתן למצוא כל חלופת מעצר שתאיין את מסוכנותם של המשיבים, ולפיכך אני מורה לעצור את כל המשיבים עד תום ההליכים במשפטם, זאת הואיל ולא מצאתי לנכון להבדיל בין חלקו של כל משיב בנפרד, בהיותם כולם קושרים ושותפים לעבירה.

ניתנה היום, י"ח שבט תשע"ד, 19 ינואר 2014, במעמד הצדדים.

צבי גורפינקל, שופט בכיר